

[Socialministeren.]

lig justeres, efterhånden som også medarbejderne fra revalidering og mødrehjælp skal overgå til det sociale arbejde i kommunerne.

Hvad rekruttering af nyt personale angår, vil det i første række være socialrådgivere, der kommer ind i billedet, og denne udvikling er også forudset gennem den udbygning af de sociale højskoler, der har fundet sted i de senere år. Vi har i år udvidet yderligere med aftenhold på den sociale højskole, således at vi regner med at kunne optage i alt 600 elever i det kommende år.

Som nævnt må man regne med en betydelig forøgelse af antallet af socialrådgivere i de kommunale socialforvaltninger, og der vil stadig væk ske en tilgang også gennem antagelse af elever, og for disse elevers vedkommende er der i socialuddannelseskommissionens betænkning foreslået en specialuddannelse på i alt 800 timer.

Jeg tror, det fremgår af det, jeg har sagt, at vi fra centralt hold har sat alt ind på at bidrage til en løsning af kommunernes problemer, og jeg overvejer at appellere til kommunerne om at udnytte disse kursustilbud. De har desværre ikke i alt for høj grad været udnyttet overalt.

Formanden: Da vi jo indkører en ny form for spørgetid, har jeg ikke villet skride ind over for overskridelse af taletiden. Taletiden er for ministre 3 minutter og for spillere 2 minutter.

Simonsen: Jeg må sige, at jeg tager hatten af for socialministerens optimisme. Jeg er nu ikke helt sikker på, at der er tilstrækkeligt hold i den optimisme, som ministeren har givet udtryk for her. Efter indlægget at dømme skulle der i og for sig ingen problemer være, og det var jo ikke det, som var kendetegnet f. eks. for den diskussion, der var på socialinspektørernes møde her for nylig, den diskussion, som var anledningen til, at jeg syntes, det var naturligt at rejse spørgsmålet.

Jeg er enig i, at der er to hovedproblemer i denne sag. Det ene er spørgsmålet om at fremskaffe det personale, der er behov for, for at socialreformen kan føres ud i livet efter de intentioner, man har lagt for dagen her i folketinget. Det andet er spørgsmålet om at få omskole de medarbejdere, som er

til rådighed for denne proces, og som har behov for en omskoling, for at det nye system kan køres ind.

Hvad uddannelsen angår, vil jeg sige, at vi må altså tage højde for efter det, ministeren her har oplyst om de mange kursusmuligheder, at der i lange perioder tages personale ud af arbejdet rundt omkring i de kommunale forvaltninger med det resultat, at man ikke har den samme mulighed for at dække behovet i forbindelse med hele om-lægningsprocessen.

Den anden side er, at vi står over for det problem, at der ikke er ubegrænsede muligheder for, hvor stort et personale der kan tages ind i den offentlige sektor for at klare socialreformen efter dens intentioner. Det sidste er måske det vigtigste og mest centrale spørgsmål, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, for det første om ikke hun alligevel deler noget af den frygt, som socialinspektørerne har givet udtryk for her for nylig, og for det andet om ministeren ikke mener, at der alligevel er et behov for, at man fra ministeriets side i højere grad tager affære over for den planlægning, som finder sted for øjeblikket. Jeg synes, at den situation, vi har oplevet omkring sygekasserne, i og for sig giver grund til foruroiligelse. Vi har set kommunerne mange, mange steder overtage hele sygekassepersonalet, og det var efter min mening ikke intentionen, da vi gennemførte loven om offentlig sygesikring. Da var der tale om ikke alene en bedre måde at løse problemerne på, men også en administrativ forenkling, der skulle give mindre personale. Det mener jeg ikke er blevet tilfældet. Vil ministeren ikke mene, at der er grundlag for at skride ind over for det, så vi på den måde i højere grad kan løsgive ressourcer til andre områder?

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg forstår godt, at der fra mange sider, også fra socialinspektørernes side, rejses spørgsmål om personaleproblemerne. Vi er enige om, at der er ikke uanede ressourcer, som kan flyttes over som arbejdskraft inden for den sociale sektor. Men jeg mener, at netop fordi vi er startet tidligt på kurserne, endnu før opgaverne er lagt ud til kommuner og amter — de lægges jo først ud 1. april 1973 — kan man ikke med rette sige, at en lang række mennesker i dag tages ud af deres arbejde